

L'Amador Cuadrado, que va iniciar la seva trajectòria professional en el món de l'interiorisme, confessa que li agraden **"els detalls"**, cosa que ens pot ajudar a entendre la minuciositat amb què s'ocupa de la seva empresa, Finques Mosterol, a Terrassa, i que transmet simplement amb les seves paraules. Abans, però, farem un breu retrat de l'evolució demogràfica de la ciutat que dona feina al nostre interlocutor.

Per començar, cal apuntar que al llarg del segle XIX la industrialització va omplir el municipi de catalans, valencians i aragonesos provinents del camp, mentre que els anys vint van tenir com a protagonistes gent de Múrcia i Almeria. Aquesta allau d'immigrants va provocar un creixement urbanístic desmesurat de Terrassa, que no comptava amb una oferta de serveis per a la població. Això no obstant, diferents regulacions posteriors van repartir els nouvinguts amb més ordre, així que van aparèixer nous barris.

D'aquesta manera, Finques Mosterol es dedica des de fa cinc anys —encara que vint-i-quatre en el cas de l'Amador— a la venda, lloguer, construcció i restauració de finques, tant per a ells com per a terceres persones. No cal dir que aquesta darrera activitat de l'empresa del nostre protagonista és la que més crida l'atenció, així que li demanem més detalls: **"El primer que mirem és si la casa està catalogada o no com a patrimoni de la ciutat, la qual cosa implica uns certs condicionants. Llavors l'arquitecte fa un estudi de la finca, per veure què és el que es pot aprofitar."** El seu objectiu en restaurar una casa és sempre el mateix: **"Que quedi tan maca com quan la van fer."**

Terrassa, tanmateix, pot considerar-se urbanísticament privilegiada, ja que no pateix tant el problema de manca de sòl com altres poblacions catalanes: **"Arribar a tenir les vies del tren subterrànies ha estat decisiu, en aquest sentit. D'altra banda, en el nucli urbà s'està alliberant molt de terreny abans ocupat per fàbriques que ara han quedat desfasades."** Això, juntament amb el fet que el preu de l'habitatge resulti més econòmic en aquesta ciutat que a Barcelona i rodalies, explica, segons el nostre interlocutor, que Terrassa estigui vivint **"un creixement superior a la mitjana de Catalunya"**.

No podem oblidar, d'altra banda, que aquest municipi vallesà ofereix uns avantatges que no es troben en la gran urbs: **"Compta amb uns cent setanta mil habitants, de manera que encara tens oportunitat de saludar la gent quan vas passejant pel carrer. Estem guanyant una ciutat amb menys soroll i molts espais verds."** I és que Terrassa ha sabut aplicar molt bé el model d'altres poblacions, com és el cas de Sabadell, pionera al Vallès en la instal·lació de les línies ferroviàries sota terra.

No va ser fàcil, però, aconseguir que l'estació del municipi que ens ocupa tingués l'aspecte que ara presenta: **"Des de petit que he sentit parlar d'aquest tema i van ser unes negociacions molt complicades, però ara ja no tenim l'antic cinturó de ferro que dividia Terrassa en dos."** Els avantatges d'aquesta reestructuració són obvis: **"Hem obtingut una via de comunicació molt efectiva i**

hem canviat radicalment l'estètica de la ciutat." Pel que fa a l'aprofitament dels terrenys ocupats per antigues fàbriques, apunta l'Amador que la major part d'aquests espais es destinen a la construcció de complexos urbanístics on predominen els habitatges i els espais verds. Així, Terrassa continua sent un nucli d'indústria tèxtil, però sense la magnitud d'altres temps.

El mercat immobiliari del municipi, per la seva part, està dividit en molts segments, tot i que **"la tònica general és la reducció de les dimensions dels pisos, motivada en part pel fet que les famílies ja no siguin tan nombroses com anys enrere"**. D'aquesta manera, allò que més s'estila ara és el pis de vuitanta a cent metres quadrats amb quatre dormitoris, i el nostre interlocutor considera que hi ha una demanda d'habitatges, destinats a uns altres tipus d'unitat familiar —per exemple, persones separades— que no està prou coberta: **"A Terrassa ens falten promocions d'apartaments d'uns cinquanta metres i dues habitacions, i no obstant això els promotors no ens acabem de decidir a construir-los."**

L'Amador, tanmateix, es mostra molt orgullós, en general, del creixement que està experimentant la ciutat: **"Hem apostat per fer habitatges dignes en funció del que avui dia s'exigeix, una ciutat maca, moderna i agradable per viure-hi."** És per tot això que el propietari de Finques Mosterol creu que el flux migratori que s'està produint cap a Terrassa no té perspectives d'aturar-se en els propers anys, i **"no només pels preus, sinó també per la qualitat de vida que ofereix"**. Cal tenir en compte que es tracta d'un municipi que gaudeix de molt bones comunicacions, amb el tren i per carretera i autopistes.

L'única reivindicació que té l'Amador com a constructor-promotor és la llarga espera que han de patir —de dotze a setze setmanes— perquè se'ls concedeixin llicències d'obres, la qual cosa els obliga a plantejar-se la feina a un termini més llarg del que seria desitjable: **"Si hi sumem el temps de construcció, són massa mesos."** Això no obstant, el nostre entrevistat es mostra satisfet pel fet que l'ajuntament els hagi demanat l'opinió abans de l'actual revisió del pla urbanístic de la ciutat, no en va entén que aquells que hi poden donar una visió més encertada són els professionals de la construcció com ell, que durant quinze anys es va dedicar, com a conseller delegat del grup Merca, a construir mercats municipals i privats arreu de Catalunya.

L'Amador, finalment, pensa que aquest tipus d'edificació tan entranyable ha perdut protagonisme en bona part a causa de la proliferació dels grans centres comercials, però també que caldria que la plaça s'adaptés als temps actuals: **"Han de modificar els seus horaris, perquè encara pleguen a les dues, com fa trenta anys, quan la majoria de senyores no treballaven."** El nostre protagonista afegeix que amb un petit canvi de mentalitat els mercats es podrien recuperar, perquè tenen molt al seu favor: **"L'avantatge és que allà et tallen la carn i et netegen el peix com vols, que hi ha molta relació personal."** Aquestes són les coses que més valora l'Amador, un home romàntic que es reconeix **"enamorat de l'habitatge rústic i del modernisme"** amb una passió per la feina que és la millor garantia d'èxit, per a Finques Mosterol.

Amador Cuadrado – Terrassa (el Vallès Occidental)